

Előfizetési árak:
 Évi 10 frt — kr.
 Félévi 5 — „
 Negyedévi 2 — 50 „
 Egy hónap — 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 bors az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-6 szám
I. EMELET
 [bors a lap szerkesztésére és minden közlemény intézendő.]
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

Lakaj-politika.

Pécs, 1895. november 20.

(*) Barlanglakó, őskori emberek feltalálták a tüzet, utódaik a felvilágosodást és a felebaráti szeretetet és a talpra állott bestia emberré lett. De megcsúszta néha — elég sajnosan tapasztaljuk napjainkban, — hogy az ember megint négykézlábra ereszkedik és agyarkodva kergetődzik a husos fazekak körül.

Az a magát műveltnek nevező ember napjainkban csak hivatal után törí magát, a mely megmenti az éhenhalástól, mely nyugdíjat biztosít végnapjaira, sőt özvegyét is ellátja némi segedelemmel, midőn már megszűnt az ő stréber élete. Ez a korszellem teremtette meg a tartalom nélküli, fél-emberek osztályát, kik abban a boldog hitben morzsolgatják le hosszúra kinyújtott életpályájukat, hogy Isten őket csupán arra teremtette, hogy más, felsőbb lényű emberek vakeszközei legyenek, akarata alá rendeljék, egyszóval eladják testüket, lelküket a biztos fizetésért és a pensió-ért.

Hogy mily visszahatással jár ez a törekvés nemzeti önállóságunkra és függetlenségünkre, mutatja mostani helyzetünk, midőn már egy emberöltő óta az iskolákban praeparálják a zsenge gyermekeket, hogy tudja, magába szívja az igéket: az állam mindenható, ez ad ösztöndíjat, (ha a papa kormányparti) ez ad hivatalt, nyugdíjat, mindent. Az így nevelt ifjú, midőn már értelme fejlődni kezd, csakis a diplomáért, de nem magáért a tudományért huzza az iskola igáját. Felebbvalóival, tanáraival szemben alázatos, megtanulja a tettetést, csuszás-mászást, hogy tudomány nélkül átereszkedjen a vizsgálatokon, mert azt tapasztalta, hogy a genie többnyire elzúlik, míg a középszerűségek, vagy az ezen aluliak boldogulnak.

Huszonnyolc év óta fokozott mértékben tapasztaljuk szép Magyarországon az aranyborjú kö-

rüli táncot. A dansour-ök csakis a pénzért törík magukat, ezt akarják megszerezni hivatal, befolyás, koncesszió vagy más uton-módon, sőt megesik, hogy egy kis pénzmanipulációtól sem rettennek vissza. A hivatal, a protekció, nepotizmus csak segítik a dansouröket, a kik aztán ha emelkednek az ugorka-fán, felcsapnak széloló strébereknek.

Ez a stréber-had magához kerítette közéletünk minden fázisát. Megtalálhatjuk őket egy a miniszteri büroókban, mint a vidéki városok eldugott hivatalaiban. A tönkrejutott gentry-finek, a kit valami kis faluba anyakönyvvezetőnek dugott be rokonsága, kicsi már Macedónia, feljebb, nagyobbakra vágyik. Tükörben tanulja derekát hajlitgatni, a mi ha sikerül neki, lehet belőle végrehajtó, utbiztos, fő-kortes, sőt ha sikerrel működik ez utóbbi minőségben, beteszik vajami jól javadalmazott színekurába, a mely mellett reá ér gentry szenvedelyeit folytatni ott, a hol az atyja, midőn még meg volt a vagyon, elhagyta.

A stréber-gondolkozásnak egyik mintaszerű megnyilatkozása a Kossuth-szobornak és a szabadságharc-szobornak felállítása, illetve fel nem állítása, melyek mindegyikére már annyi pénz jött össze a nemzet filléreiből, mint még eddig elé egy szoborra sem. Ha jól tudjuk, mindkét szobor-alap külön-külön 200.000 forintnál jóval nagyobb.

Még az 1882-ben elhatározta a főváros közgyűlése a Szabadságharc-szobor létesítését, még pedig akként, hogy a millennium idejére készen legyen és figyelmeztesse az ünnepségre felránduló vidékieket, hogy a nemzet mennyire tiszteli a hősök emlékét, hogy az atya meg tudja magyarázni fiának, látva a dicső emlékművet, mit tesz a hazát szeretni, a melyért ha szükséges, még életünket is fel kell áldozni.

A szoborra kihirdették a pályázatot, a mi sikerrel is járt. Képes lapjaink hozták az elfogadott tervet, de azért a szobor ügye még sem mozdul és biztosra is vesszük ezek után, hogy

nem is lesz kész a millenniumra, sőt azutánra sem, míg a mostani stréber-hadat és lakajokat egy szélfulalom el nem kergeti arról a helyről, melyet méltatlanul foglalnak el.

Ugyanigy vagyunk a Kossuth-szobor ügyével. Ez is alszik, pedig a szükséges pénz már régen együtt van, és szabadságharcunk nagy heroszának, éltető szellemének szobra épp úgy járt, mint a névtelen hőské, a kik minden hátsó gondolat nélkül áldozták életüket a hazáért.

Kétségtelen tehát, hogy úgy az egyik, mint a másik szobrot Bécs miatt nem merik, Bécs miatt nem akarják felállítani. Tartanak tőle, hogyha elkészül vala a szabadságharc szobra az ezredévi ünnepekre, úgy nem vett volna részt a magyar király egyáltalában a nemzet örömműnépén. Sőt azt is sugdossák bizalmasan a befentesek, a fő-fő lakajok, hogy a király megvonná kegyeit a magyar fővárostól, ha abban fölállítanák Kossuth-szobrát. Tehát a király személye iránt való köteles reverenciával kendőzik ezek nem kvalifikálható és nem menthető eljárásukat.

Bizony lakajokhoz méltó gondolkodás az ilyen. Talán elfeledtek a szobrok megvalósítását megakadályozó urak, hogy ő felsége a koronázási nemzeti ajándékot, 50.000 körmőci aranyat az 1848-49-iki szabadságharc vitézeinek segélyezésére adta? Elfelelték ezek az urak, hogy a budai várban ott áll a Budavár ostrománál elesett hősök szobra, a mely ott szintén a szabadságharc dicsőségét hirdeti?

Józan észszel nem lehet elképzelni, hogy bárkit is sérthessen az, ha egy nemzet történetének egy fényes korszakát és ennek legnagyobb fiát meg akarja örökíteni. Ezt a kifogást azok találták ki, a kik a loyaltásból lakajtságot csinálnak. Olyanok, a kik a nemzeti érzelm durva megsértésével akarnak maguknak érdemeket szerezni ezeknek jutalmaival együtt. A hang Jákobé, de a kéz — Bánffyé.

Lehetetlen azonban megengedni, hogy ez a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Fej vagy irás.

(Fővárosi életkép.)

A lövés zajára izgatottan futottak össze a kávéház sápadt arcú pillangói és kíváncsian álltak körül azt a selyem-nyakkendő, cilindres fiatal embert, a kinek világos felöltőjére piros foltokat festett a halálos golyó. A mosolygó alakok pillanatra elkomolyodtak, alkalmasint mindenkinek átsuhant a fáradt szíven a kikerülhetetlen vég elkedvetlenítő gondolata, mikor ily közletről látták a maga borzalmas egyszerűségében a halált.

Különbben mindenki az eset előzményeire volt kíváncsi és akkoriban a hírlapok is élénken foglalkoztak a dologgal, anélkül azonban, hogy elfogadhatóbb magyarázatot adhatták volna az öngyilkos ságnak.

Pedig ime, mily egyszerűek voltak az előzmények.

Szegfű báró kezét fogott a vörshaju barátnőivel, akik kényelmesen hátra dőlve a perzsa szőnyeges kereveteken, vidáman cigarettáztak a dalszarnok külön szobájában, elbucszott tőlük és feltúrva felöltője gallérját, szemébe nyomott monoklival ment le a széles lépcsőkövön.

— Nini, már reggel van, — mondta magában, amikor az utcára lépve pillanatra elmerült a robogó fogatok, meg a járókelők szemlélésébe. Kivette az óráját s úgy tapasztalta, hogy tévedett: mert három óra volt!

— Három óra! De hiszen akkor délután van

és nem reggel . . . Nagyon elmulattam az időt . . .

Igaza volt: nagyon elmulatta az időt. Egész éjjel s délelőtt a cigányzene, meg a hamis hangú énekesnők nótái mellett szórta a pénzt és pazarolta az ifjuságát, de abban nem volt következetes önmagához, hogy titokban szemrehányásokkal illette magát — hiszen istenem, mióta folytatta már ezt a fárasztó életet, nagyon régen kellett volna megbánnia, hogy félvilági istennők gavallérjává szegődött.

Azok közül az urie emberek közül való volt, akiknek fehér, gyűrött arcával oly gyakran találkozunk az aszfalton. Afféle ur volt, akinek minthogy pénze van, de gondolkodása — legalább helyes gondolkodása — vajmi kevés, könnyelműen szokta elfecsérelni az életét, csakugy, mint az aranyait, a nélkül, hogy egyáltalán törődne a holnappal . . . A holnap pedig rendszerint sivár, ijesztő valósággal virrad az ilyen emberekre.

Szegfű báró szokatlanul elszomorodott, mikor a józanító szél az arcába csapott egy pár elsárgult falevelet. Meg kell azonban mondanom, hogy a báró állandóan fehér szegfűvel a gomblyukában szokott mutatkozni a váci utcán, vagy az orfeumban és innét kapta a nevét, a melyen barátnői eszilitgatták: Szegfű báró.

Elszomorodott és leverten ballagott végig az Andrassy uton.

A mire még sohase emlékszik, az esett most vele: lelki furdalásokat érzett, mintha eddig sötétben, buta, vak sötétségben tapogatózott volna, a melyből csak most jutott világosságra, mikor belátta, hogy az élet, a melyet folytat és melynek minden alapja a kártyaszerencse — nem élet.

Időközben egyre hűvösebbre vált a levegő s a permetező eső felhagyott, de csak pillanatra. Egy perc múlva már halvány, vizes hőzsemcséket kavart összevízre a szél, pettyesre hintve a járókelők fel-

öltőjét. Nagyon csunya idő támadt s a báró rosszkedvűen tért be az első nyitott ajtón. Körülnézett és úgy találta, hogy egy fegyverkereskedésbe került. A tulajdonos nyájasan hajlongott előtte:

— Méltóztatik parancsolni, kitűnő vadászpuskáink vannak s legjobb minőségű revolverekkel szolgálhatok . . .

— Revolverek? Mutassa . . .

Szó nélkül megvásárolt egyet, melynek finom csőve megtetszett neki és astán átment a szemközti kávéházba. Utközben eszébe jutott, hogy az éjszaka minden pénzéből kiforgatták. Már nem tudja biztosan: a szőke Lolette, vagy a vörö Lisa, de valamelyik mind elnyerte a pénzt . . .

Abasintet kért a kávéházban, ahol egy sarok asztalhoz ült és ahol azt hitte kevesen törődnek vele s magára lehet. A tükörbe nézett és meglepetve tapasztalta, hogy egészen fehér a cilindere — csupa hó. Levette fejről a kalapot s végig simította a haját. Sokat tartott szép, fekete, bár ujabban gyér hajára. Ekkor hirtelen összereszent.

— Mi ez?

Egy esztaszintű hajszál maradt a kezében. Figyelemmel megnézte magát és arra a meglepetésre jutott, hogy második, sőt harmadik fehér hajszál is simul már homlokára.

Eljött a tél . . .

Es a felfedezés végkép elkészerítette. Most vette csak észre, minő rancos, nevetségesen fonnyadt az arca s minő fénytelenek a szemei. Nem is ember már, csupa rom. Meglehet, hogy kissé tulzott, de nem tudta elviselni a gondolatát annak, hogy lehet élni öreg szívvel is a világon.

— Mit csináljak? A gyerekek előtt így nem mutatkozhatom többé. (A gyerekek alatt a barátnőit értette.) Talán festeni fogom magamat.

gondolkodás sikereket érjen el. Mert nem lehetséges, hogy a nemzet meghajoljon az udvar körül szaglászó aulikusok pletykái előtt. Eppen azért mindenütt, a hol ez a kérdés csak fölvethető, azon kell munkálkodni az erre hivatottaknak, hogy mind a két szobor mentől előbb létesüljön a mult emlékeül, a jelen és a jövő tanításául.

Hisz így is eléggé nagy szegény már, hogy az ezredév alkalmából a Budapestre sereglő külföldieknek és vidékieknek ezt a két szobrot megmutatni nem lehet. De hát hiszen ez az állapot felel meg legjobban mai helyzetünknek, midőn a többi közt abban a nagy bandában, mely ez országot hatalmában tartja, a Kossuth-név proskribálását kiterjesztik fiára, Ferencre, a mit eléggé lehetett tapasztalni a legnagyobb magyar fiának, midőn bármely vidékén megfordult e hazának.

Megfelel ennek a két szobornak hiánya annak a helyzetünknek, hogy nem vagyunk a magunk urai és az alkotmányosság látszatával ruházzuk föl Bécs parancsait. Semmi sem történhetik Bécs engedelmé nélkül, mindennek meg kell történni, a mit Bécs akar. No hát csak örüljön a stréberek és lakájok hada annak az „önállóság-nak”, a miből ők élőködnek és a mely nem engedi meg, hogy szabadságharcunknak és Kossuth apánknak szobrokat emeljünk; de kényszerít bennünket arra, hogy az áruló Hentzy szobrát megtűrjük fővárosunkban és kitartsunk egy sereg ingyenélő strébert, mert hát ők Bécs érdekeinek az alázatos szolgálói.

H i r e k.

Pécs, 1895. november hó 20.

— **(Ikolaszéki közgyűlés.)** A pécsi közs. iskolaszék szombaton d. u. 3 órakor a közgyűlési teremben ülést tart.

— **(A könyörületos szivekhez.)** A nőegylet elnökségétől a következő felhívást kaptuk: „A pécsi jótékony nőegylet üdvös feladatához tartozik, hogy a segélyre szorult szegényeket s ügyefogyottakat anyagi segélyben részesítse, s ádáz sorukat alamizsna nyújtással lehetőleg enyhítse. Ezen üdvös s emberies feladatának azonban az egylet a nagy számban segélyre szorult szegényekkel szemben és csekély anyagi viszonyainál fogva, oly mérvben, minőben az igénybe vétetik, teljesen meg nem felelhet; miért is az áldozatkész adakozók nemeslelkűségéhez vagyunk utalva. Bátor vagyok ennél fogva egyletünk nevében teljes tisztelettel megkérni, miszerint ismert áldozatkészességétől indítva, bármely csekély élelmi-, tüzelőanyag- avagy ruhaneműből álló könyöradományt a szegények között karósonyi ajándékként leendő kiosztás végett nyujtani, a pénzbeli vagy egyéb adományokat Sávell Kálmáné egyleti elnökhöz (kir. törvényszéki palota) juttatni kegyeskedjék.”

Festeni! Borzadt a gondolattól, de azért foglalkozott vele. Végre is olykor mulatságos az élet. Habozott és határozatlanul nézett a fegyverre. Aztán egy ötlete támadt s elővette a tárcáját.

— Fej, vagy irás, ha irás, akkor isten veled világ! mondta és feldobott egy pénzdarábot. Az messze gurult a szőnyegen, egy pincér utána hajolt és fölvette.

— Fej, vagy irás? Nézze meg, mondta remegő hangon.

A pincér megnézte a tallért és közönyösen felelt:

— Irás.

A báró elsápadt. Kiitta abszintjét és a tárcájából kitépve egy lapot, levélkét irt Lolettenek. Miért éppen Lolettenek? kérdezte magát, mikor átfutotta az érzékeny sorokat. Lizától, vagy Aurórától miért nem bucsuzik? Vagy irjon mindenkinek külön? Ejh! azt nem fogja tenni és darabokra tépte a levélkét. Astán felgombolta a kabátját, szemére huzta a cilinderét és miközben előkészítette a revolverét, erősen cigarettázott.

Gyorsan ment az egész, kevés számolni valója volt a világgal. Ép oly kevéssé tartotta magát adósnak az étellel szemben, mint a mennyire nem tartozott az néki semmivel — legalább az ő felfogása szerint.

Egy pillanat múlva már vége volt mindennek: a mindig jókedvű, könnyűvérű, gondtalan Szegfű báró megölte magát.

*

Ez a különös történet, amelynek a nyitját az ujságok annak idején annyit találtak.

Ifj. Téglás Gábor.

— **(Vessett kutya.)** Nagy Vátyon — mint levelezőnk írja — hétfőn nagy riadalmat okozott egy gyanus vidéki eb, mely vasárnap éjjel és hétfőn reggel több ebet megmárt a faluban, míg agyonütették. A községi előljáróság jelentést tett a szentlőrinci főbíróknak, hogy az elpusztított eb hullájának szakértői megvizsgálása s a netán sütkéssé váló óvórendszabályok megtétele iránt intézkedjék.

— **(Gaszdtalan kocsi.)** Tegnap a sziget-orozágot végén egy üres kocsit talált a rendőrség, a mely elé fogott két jámbor lovacska filozófushoz illő megadással horgasztotta lefelé a fejét és állt csöndes türelemmel a sárban. A kocsin nem volt senki, hát a rendőrség behajtotta a városháza udvarára, a hol őrzik őket, míg a gazdájuk érték nem fírad.

— **(A horvát diákok elporolónak)** holnap lesz a végtárgyalása a zágrábi törvényszék előtt. Különös színben tűnteti föl a horvát Juszticiát az a körülmény, hogy míg a magyar zászló meggyalázó horvát diákok szabadlábban hagyták, addig a zászlót védelmező négy magyar műhely munkás vizsgálati fogságba helyeztetett mivel súlyos testi sértés okozásával vannak vádolva. Négy társa közt egy Nyeste nevezetű munkás a horvát nedveslevegőjű börtönben megbetegedett és ily állapotban öt napig tartották a büzs és piszkos zárkában és csak mikor a hastífusz jelenségei mutatkoztak rajta, akkor szállították át az irgalmasok kórházába. Tehát a holnapi végtárgyaláson csak három magyar munkás fölött fognak itélni a horvátok. Érdekes színbe helyezi a megváltozott hangulatot az a körülmény, hogy a tegnapi napon a „Budapesti Hirlap” küldeményeként 15 frt érkezett a magyar zászlót oly hőiesen megvédelmező műhelymunkások számára a zágrábi államvasuti üzletvezetőséghez. Azonban innét az a vála-z menesztetett az illető lap szerkesztőségéhez, hogy ilyen munkások ott nincsenek, tehát a pénzzel tessék rendelkezni, vagy ha nem akarják visszafogadni, úgy a Cameral-Moravicán létesítendő magyar népiskola javára fogják fordítani.

— **(Negyedmillió hamisított záloglevél.)** Budapestén a Kisbirtokosok országos földhitelintézeténél a záloglevelek óriási mérvű hamisítására jöttek rá. A hamisított záloglevelek értéke kiteszi a negyedmillió forintot. Ezelőtt négy öt nappal a kisbirtokosok országos földhitelintézetének igazgatósága hivatalos kom-münikét adott ki, a melyben azt jelentette, hogy vagy 200 frt értékű hamis záloglevél-szelvényeket fődöztek föl az intézetnél. E hivatalos jelentést most nyomon követi egy másik, a melyben már óriási mértékben üzött hamisításokat jelent az igazgatóság és felsorolja azon szelvények számait, a melyek eddig hamisaknak bizonyultak. Egy messze elágazó hamisító banda üzte gonosz játékait, óriási mértékben megkárosítva a nevezett intézetet, de más fővárosi pénzüzeteket is. Itt nemcsak szelvényhamisításról van szó. A kisbirtokosok földhitelintézete 5¹/₂ százalékos zálogleveleinek egyrészt hamisították meg, még pedig közel egy negyed milliónyi összegben, úgy hogy ma már alig lehet tudni, melyek az igazi és melyek a hamis záloglevelek. Megtörtént például, hogy egy előkelő fővárosi bank 40.000 frt értékű záloglevelet küldött át a kisbirtokosokhoz beváltás végett. A kisbirtokosok földhitelintézete e zálogleveleket vissza küldte azzal, hogy hamisak, mert az eredetiek náruk vannak letéve. Később aztán kislát, hogy a bank által átküldötték a valódiak és a kisbirtokosoknál elhelyezettek a hamisak. Így áll most az eset igen sok tiszti házassági biztosítékkal is. E biztosítékokat t. i. e záloglevelekben is lehet deponálni. Most már nincs kizárva az eset, hogy a biztosítékok között is sok a hamisított. A bünsők kinyomozására a fővárosi rendőrség minden lehetőt elkövet és úgy lehet, nemsokára nyomon is lesznek. A hamisított záloglevelek arról ismerhetők föl, hogy magán a záloglevélben a szám egész helye, tehát a számoknak vonalzott alapja is, vegyanyaggal el van távolítva s azután a vonalzás szabadkézzel megújítva, a szám géppel belenyomva, de többnyire tussal javítva. A vonalzás az eredeti papíron 22 vonalat, az eddig kézhez került utánzatokon csak 16—18-at tartalmaz. Az aláírások mind hamisítványok. — A szelvényben az eredeti számozás szintén vegyileg lón eltávolítva s azután a hamisított szám géppel utánnomva: maga a papír pedig, hogy a nem egészen sikerült szám fölcserélési művelet kevésbé tűnjék föl, csiszolás által fényesítve. Az 1000 frtos zálogleveleknek 27 frt 50 kros hamisított szelvényei fölismerhetők abból is, hogy a hamisított szám öt számjegyből áll (01,179), holott a megfelelő valódi ilyen 27 frt 50 kros szelvények négy számjegyű számokkal vannak ellátva (1,179); megjegyeztetvén, hogy a 3200 számon fölüli valódi, 27 frt 50 kros szelvények is öt számjegyű számokkal vannak számozva. — Az igazgatóság az intézet 5¹/₂ százalékos záloglevelei forgalmának biztonságára érdekében elhatározta, hogy összes 5¹/₂ százalékos zálogleveleit új szelvényekkel látja el s a szelvényiv ki-cserélése alkalmával a zálogleveleket lebélyegzi. E

kicszerelés és lebélyegzés határideje annak idején külön hirdetmény útján fog közzéteteni.

— **(Meggzúntetett körzés.)** A kaposvári törvényszék a tegnapi „Rendőri Közlöny”-ben közhírré teszi, hogy kaposvári illetőségű Kovács József ellen még 1892. évben elrendelt körzéstét megsgzúnteti.

— **(Harmincöt évig szolgált egy helyen.)** Kovács János, bonyhádi születésű, fekedű illetőségű cselédember 21 éves korában, 1860. évben állott be a nádassdi plébános szolgálatába s ennél szolgált hét napi megszakítással, kerek harmincöt évig, egész f. évi szeptember 1-ig, mikor is a plébános elhalálózván, új gazda után kellett néznie. És talált is itt Pécsen, Spiesz kanonoknál, hová mint minden szegődött be. Tegnap járt az öreg, most 56 éves ember a rendőrségnél, hogy cseléd-könyvét hivatalos uton kéresse ki a bonyhádi szolgabirostól, illetve régi, 35 év előtt még német nyelven kiállított könyve helyett újat kapjon. A régi könyv avult lapjain foglaltatik a hű és állandó cseléd dicsérete, a ki 1860 ban lépett szolgálatába s 1863. október 10—17 ike kivételével egész a folyó év szeptember elsejéig, tehát teljes 35 évig volt egy gazdánál. Ez idő alatt megnősült, családot alapított, gyerekeit felnevelte s kiházasította, feleségét eltemette s most öreg napjaira — bár most is igen jó munkabíró erőben van — harmincötévi szolgálat után másodsor lépett új gazda szolgálatába, honnan bizonyára csak a halál fogja elszólítani.

— **(Gondnokság alá helyezés.)** A pécsi kir. törvényszék ma közhírré teszi, hogy folyó 5-iki ülésében Spiegel József szül. Fischer Róza pécsi lakosnót elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

— **(Katalin-bálok.)** Órégi szokásként Katalin-napja vezeti be a téli mulatságok sorát. A Katalin-bálok mindig igen sikerültek szoktak lenni s bizonyára azok lesznek az idén is. Pécsen Katalin napja előestéjén, a jövő vasárnap két nyilvános táncmulatság is lesz, hol minden Katák és Katik kedvükre kimulathatják magukat. Az egyiket a Vigadóban Skrobay rendezi s a talpalávaló muzsikát pedig hozzá Kóródy Károly zenekara szolgáltatja. A másikat a Hattyu tánctermében Hunyady Lajos vendéglős adja, s mindakettő este 8 órakor kezdődik. Reméljük, hogy a Katalin-bálok régi jó hírnevének dicsőségét e táncmulatságok is csak emelni fogják.

— **(Áldozatkész földesúr.)** Általánosan közismert az a szomorú tény, hogy a mindenféle uralkodó sertésvész a népek mily anyagi károkat okozott. Így jártak a többek közt a ma iskam edje-pusztai lakosok is, kik elhullott sertéseikben kevés pénzfórasukat is elvesztették. Ez a szomorú körülmény — mint értesülünk — arra birta Dorner Sámuel, a pusztai birtokosát, hogy áldozatkészége által enyhítse a nép nyomorát. Elhatározta ugyanis, hogy az összes károsultaknak az okozott kár mértékéhez képest 14 százalékos kárpótlást fog nyujtani. A szegény nép e szerint most már könnyebben viselheti a sors csapásait s az áldozatkész földesúrnak nemes jóindulataért és szívjóságáért lapunk útján is köszönetét és háláját nyilvánítja.

— **(Ember a sárban.)** Sűrű köd és éjjeli sötétség. Halalos csend az üres utcákon, csak egy tagas téren kopog az őrzőpatkós csizmája. Egy csizma hirtelen megbotlik egy másik csizmában, amely az utca sarából nyujtózódik a burkolat széle irányában.

— Ki az?

— Én...

Aki kérdez, az áll, aki felel, az fekszik a sárban.

Az, aki áll, az éjjeli világrend őre, ismét kérdezi:

— Minek fekszik a pocsoljában.

Az, aki fekszik, feleli:

— Mert fádom. És jobb a dunna alatt.

— Nincs magának lakása?

— De van lakásom, kérem. Én a „Nádor”-ban lakom.

— A szállodában? — kérdezi a rendőr.

— A hotelben — javítja ki az, aki a sárban hempereg.

— Maga szálló vendég?

— Nem, kérem, én az udvarosnak segíték sűpörni...

Az udvaros assistensét aztán elszállították.

— **(Kutya-nyelv.)** Hogy nem olyan kutya-nyelvről lesz szó, milyen nevezetű hosszú darab papirosokra mi ujságíró emberek röjjük sorba a betűket egész nap, hogy estére friss ujság álljon a publikum rendelkezésére: azt előre is kijelentjük. A dolog csak annyi, hogy lovag Biedermann Rezső barnaszőrű, óriási dogge-kutyája a napokban elveszett s a szentlőrinci szolgabirostól hivatalos uton hívja most fel azt, a ki a doggeot véletlenül feltalálja, illő jutalom mellett vigye a szolgabirostához. Az elveszett dogge nem „Tigris”, hanem Tiger névre hallgat!

— **(A bandita.)** Glück Ádám pécsi, rovtott multu nap számos ez év július havában Braun Mátyásné petőcpusztai családasszonnyal Kővágó-Szőlős mellett találkozáva, vele beszédbe eredt; minek az lett a folytatása, hogy Glück az asszonyt megragadta, földre teperte, hogy rajta állatias indulatit kielégítse. E gaz szándékában azonban a nő kétségbeesett védekezése megakadályozta. Majd megöléssel fenyegette Braun Mátyásné s pénzt követelt tőle. Az asszonynál nem lévén több 1 frt 62 kr-nál, ezt neki is adta támadójának. A pécsi kir. ítélőtábla Babics Mihály bíró referálása alapján öt évi fegyházra ítélte Glück Ádámot, kinek felesége és két apró gyermeke is van.

— **(Halálozás.)** Özv. Höfler Istvánné szül. Linhardt Teréz ma reggel 6 órakor 65 éves korában meghalt. Temetése holnapután (pénteken) d. u. 3 órakor lesz a Kis-Flórián-utca 3. szám alatti gyászházból a budai külvárosi közsirkertbe. Lelkiúdvéért a miseáldozat f. h. 23 án reggel 9 órakor mutatattik be a belvárosi plébánia templomban. Elhunytát gyászolják a Höfler, Chachinovich, Daempf és Jankovits családok.

— **(A rendőrség a humanizmus szolgálatában.)** Ma délben beállit egy házhoz egy szegény vándorlegény. El van a gyerek csigázva és könyörületet keltő hangon esedezik egy kis meleg ételért. A család éppen ebédnél ült, még pedig a családfő csak ingujjban. Hallván a szegény vándorlegény könyörgését, felkelt és felveszi a felöltőjét, fejére teszi a sikkáját s a szegény vándorlegény előtt áll egy — sz. kir. rendőr. Az csak meghököl és sietne kifelé, hanem a gazda szívesen marasztalja, adat neki a feleségével egy tál meleg levest, meg egy jó porció maradék főzeléket. A szegény vándorlegényben nagyobb az éhség, mint a gyorsan támadt félelem, hogy éppen egy rendőrhöz tévedt be itt a városban, hol tilos a koldulás, hát azért mégis a legjobb étvágygyal elfogyasztja a szíves adományt. A házigazda nézi gyönyörködve, hogy mily jóízűen falatozik a szegény legény s mikor bevégez, még kedves egészségére is kívánja neki. Hanem aztán szépen karonfogja és viszi be Selényi biztos elé, mert hát tilos a koldulás és rüdünek muszáj lönni!

— **(Gyurátz Ferenc beiktatása.)** A dunántuli új ev. püspök beiktatásáról megirtuk volt, hogy az a jövő hó elején Győrött fog lefolyni. Most arról értesülünk, hogy az elnökség a beiktatás napját december 10-dikére tűzte ki. Baltik Frigyes püspök fogja beiktatni az új püspököt, segédkezni fognak neki Mészáros és Kund, a kerület két legidősebb esperese. Az ünnepély részleteit f. hó 25-ikén állapítják meg Győrött.

— **(Bejártam kétszer e világot.)** Eléne kelhetne némi kis változtatással magáról ezt a közkedvelt nótát Császma Zsófi leányasszony is, a mennyiben 26 esztendő korára igen sok helyen megfordult nagy Magyarországon, járt Boszniában is, s bár közel volt már a török pasák birodalmához, szíve mégis visszahívta Pécsre. De vesztére. Visszajött világjáró utjából s itt mint bejárónó tartotta fenn magát. De az így került jövedelmet keveselven, lo pársz adta a fejét és egyik házból, hol alkalmazva volt, ellopott egy csomó selyem zsebkendőt, igen sok férőruhát, meg vagy három darab szentképet is. Mikor ma délelőtt a károsok panaszára a rendőrség elfogta, mindent konokul tagadott, de Selényi biztos házkutatást tartván nála, a lopott portékát ott meg is találta. A tolvaj leányasszony tehát bekerült a börtönbe, hol most sóhajtozhatik a szíve választottja után, a kinek számára lopni akart. Mert hisz miért lopott volna másképp férőruhákat? Vagy talán azokért többet vélt kapni, mint a női ruhákért. Majd a bíróságnál fogja bevallani.

— **(Meggönyörült rajta.)** Egy helybeli előkelő kávéház tulajdonosa már régebb idő óta tapasztalta hogy az udvaron levő fáskamrából valami enyveskezü tolvaj hordogatja a fát. Végre aztán jelentést tett a rendőrségnél s Selényi biztos tegnap meg is tette az intézkedéseket, hogy a tolvaj nyomára jöjjön. És az ügyesen felállított kelepcebé a fatolvaj bele is ment s benne is maradt. Epen, mikor az udvaron egyedül lévén, odasomfordált a fáskamrához s annak lécezetét, melyet már régen kifeszíthetett, helyéből szépen félrehuzta s az így támadt résen bement, hogy egy csomó fával rakódjék meg. akkor csapték meg a rendőrök és bevitték a dutyiba. Kihallgatásakor nem tagadott semmit, mert nem is tagadhatott, hiszen rajtaérték a lopáson, s mivel földhözragadt szegény ember s az ellopott fa nagyrésztét visszaadta, a káros nem kívánta megbüntetését, meggönyörülven rajta. Hanem szolgálatából mert bejáróként volt nála alkalmazva, rögtön elbocsájtotta.

— **(Aki nem akart pezsogót fizetni.)** Deutsch Gusztáv Stuhányi Elemérrel javában mulatott a kávéházban. Éjjel felé Gusztáv ur Elemér urat arra akarta kapacitálni, hogy ez hozasson pezsogót, vagy legalább is konyakot.

Azonban Elemér ur nem volt hajlandó a Gusztáv ur passziójának eleget tenni s tovább is csak sört rendelt. E komisszág annyira kihosta Gusztávot békettüreséből, hogy Szuhányit t . . . s fráternek, kutyabőrrel kibujt majomnak titulálta. A pécsi kir. tábla 50 frt pénzbírsággal büntette Gusztávot, ki azon tündök most: hogy nem lett volna okosabb ezt a kis összeget elpezsgőzni?

— **(Meggugrott lovak.)** Márton János cserdi lakos két lova a napokban meggugrott a mezőről és Szentlőrincen keresztül Pécs irányában elhordta az irhát. Az egyik ló deres kanca, a másik pejparipa volt. A meggugrott lovakat a ki feltalálja, hajtsa őket a szentlőrinci szolgabírószághoz, hol kellő jutalomban fog részesülni.

— **(Meggint állatjárványok.)** Mint a pécsi rendőrkapitánysághoz érkezett alispáni átiratokból kitűnik, Pócsa és Magyar-Bóly községekben a száj és körömfájás, Gerde községben pedig a sertésvész fellépett, az ottani szarvasmarha, illetve sertésállományban s így nevezett községek területe alispáni rendeletre zár alá helyeztetett.

— **(Szegény ember szerencsése.)** Szomorú históriá esett meg egy szegedi emberrel. Hosszu szolgálata alatt vagy 360 forintot takarított meg s öreg napjaira abból akart megélni. Jött hozzá azonban pár évvel ezelőtt egy jó ismerőse és kölcsönkérte tőle a megtakarított pénzecskéjét. Ő odaadta, mert hát be is engedte táblázatni a házára a megszorult jóbarát az összeget. És most a kölcsönkérő házat elárverezték s a ki a vagyonbukott embernek hajdan kölcsönt adott s biztosította a házára való betáblázással, meg is kapta mind a pénzt, csak éppen a mi szegény emberünk nem, a kinek követelése az utolsó helyen volt betáblázva, már pedig az eladott ház ára felment az elsőbrendű követelések kielégítésére. A szegény ember öregsége napjaira összekuporgatott pénztét tehát elvesztette és most mehet újra dolgozni — a meddig bír, — hogy megélhessen.

— **(Takonykóros ló.)** Tegnap egy helybeli gazdálkodó az egyik lován takonykóros tüneteket észlelvén, rögtön állatorvost hivatolt, a ki a bajt az állatnál minden kétséget kizárólag meg is állapította s ezért a ragályos lovat kivitték a gyepmesteri telepre és ott lebunkózták.

— **(Az ehető mesterség.)** Kanizsáról levél jött, hogy Bika Illés asztalosmestertől megésztek az inasa, Varga Jancsi. Itt lesz Pécsen, csak keressék. Keresték s meg is találták és a mikor kérdőre vonták, mért szökött meg a mesterétől, azt felelte, mert pék inasa akar lenni. A gyerekek igen elzomorodott, amikor megtudta, hogy vissza kell térnie a gyalupad mellé.

— Hát nem tetszik neked az a mesterség?
Nem — mondta Jancsi — én csak pék akarok lenni.

— Aztán miért?
— Mert amit itt csinál az ember, azt meg is lehet enni.

— **(Jótekonyság.)** Lapunk tegnapi számában említést tettünk a pénzügyigazgató nemeslelkű gyűjtéséről, minek kapcsán a népkönyha javára tett adakozásokat a következőkben adjuk: I. Dragonescu Dömjén p. ü. igazgató gyűjtő iva: Dragonescu Dömjén 3 frt, Polgár Jenőné, Krasznay Jenőné, Krasznay Mihályné, Schwabach Zs. G. 2—2 frt, Ternovszky Alajos, Bajnovits Arthur, Wittmayer János, Ujváry S. Lajos, Liszkay Bálint, August Ferenc, dr. Littke Lajos, Hegyessy Kálmán, Dálnoky Nagy Ábrahám, Farkas Gyula, Wirth János, Szalay Pál, Schárl Gusztáv, Kocsák József, Bravencz Frigyes, Egerszeghy Kálmán, Konkoly Ágoston, Nickl Alajos, Romeisz Imre, Wachter Ede, Weltrubszky Benno, Telegdy Ármán, Krausz Miksa, Jasek Alajos, dr. Kaufer Jenő 1—1 frt, Prager János, Füstös Antal, Tabak Lajos, Hartl Ede, Krisztánics József, Spalla Emil, Farkas Szilárd, Nehrebecky Károly, Burgics Vilmos, Zettl István, Schäffer Andor 50—50 kr, Kopcsek István 20 kr, összesen 41 frt 70 kr. II. A pécsi adóhivatal gyűjtő iva: Mosonyi Géza 1 frt, Szontag Károly 80 kr, Schnell János, Gulyás György, Zalaváry József, Dinnyés Jenő, Molnár Sándor, Tabak Ferenc, Elter Ferenc, Hirschmann János 50—50 kr, König Ferenc, Palkovich János 20—20 kr, összesen 6 frt 20 kr. III. A mágoesi adóhivatal gyűjtő iva: Mágocsi m. k. adóhivatal 2 frt, összesen 2 frt. IV. A siklósi adóhivatal gyűjtő iva: Nyerges Károly 1 frt 20 kr, Szinetár Endre 50 kr, Gyenis Sándor 20 kr, Mautschka 10 kr, összesen 2 frt. V. A dárdai adóhivatal gyűjtő iva: dr. Molnár Jákó 1 frt, Cserta Kálmán, Bihari Benő, dr. Gonda Sándor 50—50 kr, Spiller & Nikolsburger, Nagy Gyula, Marsall József 30—30 kr, Schönberger S. 20 kr, Begedy Kálmán, Inselt dijnok, Plódl szolgáló 10—10 kr, összesen 3 frt 90 kr. VI. A dárdai sóhivatal gyűjtő iva: Balasko János 1 frt 50 kr, Filep György, Beniczky Árpád 50—50 kr, összesen 2 frt 50 kr.

VII. A pécsi p. ü. őri biztosság gyűjtő iva: Máday István 1 frt, összesen 1 frt. VIII. A mohácsi p. ü. őri biztosság gyűjtő iva: Nagy György biztos, Rosenfeld Simon, Áuber István 1—1 frt, Krauss Hermann, Steiner Adolf, Landess József, Spitzer Gyula, Stranczinger Gyula 50—50 kr, Gombos Mór, Toth Lajos, Kohn Henrik 30—30 kr, Goldstein Emil 20 kr, összesen 6 frt 60 kr, (levonva postaköltség címén 15 kr.) marad 6 frt 45 kr. IX. A siklósi p. ü. őri biztosság gyűjtő iva: Moritz Gedeon 1 frt, összesen 1 frt. X. A mágoesi p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Schwarcs Mátyás, Lassu István, Feuerstein János, Schmidt Ferdinand 50—50 kr, Schumann István, ifj. Hönig Dávid, Honig Salamon 40—40 kr, Czechmann Antal 35 kr, Katics István, Pápay Béla, Müller György, ifj. Hönig Jakab, Buics Lőrinc, Halbrucker Antal, Kaminek János 30—30 kr, Teleky János, Novákovits Ferenc, Frankfurter Simon, Haller András, Kiss István, Szinder Imre, Ausch Izrael, Krammer János 20—20 kr, Müller János, Friedrich Pál 10—10 kr, összesen 7 frt 45 kr, (levonva a postadíjat: 15 kr) marad 7 frt 30 kr. XI. A mohácsi p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Freund és tsa 1 frt 50 kr, Ehrenfeld Antal 1 frt 20 kr, Prezlmayer Alajos, Littauer József 1—1 frt, Vilikó János szemléző, Kovács Lajos 50—50 kr, Szucsics József, Zvolcsky János, Bachrach Győző, Kohn Lipót 30—30 kr, Kovács József, Mezey János, Róth Márkuss 20—20 kr, összesen 7 frt 50 kr, (levonva a postadíjat: 05 kr) marad 7 frt 45 kr. XII. A váiszlói p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Urspringer Mátyás szemléző 1 frt 05 kr, Engel Mór, Rottenstein Lipót, Mühlhoffer Samu, Löwenfeld Adolf 50—50 kr, Braun Márk, Löwenfeld M. 20—20 kr, összesen 3 frt 45 kr, (levonva a postadíjat: 05 kr) marad 3 frt 40 kr. XIII. A pécsi p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: N. N., Marton József 50—50 kr, Bratta István, Géczy Lajos, Gyenis Ferenc, Gyenis Ferencné 30—30 kr, összesen 2 frt 20 kr. XIV. A sz. lőrinczi p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Deli János, Szosztovits György 50—50 kr, Jermás János 30 kr, Kulacs Ferenc 20 kr, összesen 1 frt 50 kr. XV. A siklósi p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Schatten Károly szemléző 20 kr, (levonva postadíjért 05 kr) marad 15 kr. XVI. A baáni p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Buda László 1 frt, összesen 1 frt. XVII. A dárdai p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Gáspár Antal 50 kr, Ádor Sándor 20 kr, összesen 70 kr. XVIII. A pécsvárad p. ü. őri szakasz gyűjtő iva: Stranczinger János, Dworzsky, Szvetics G., Gállik, Eberling Gyuláné 50—50 kr, Kovács J. Gyula, Rothwelt Ede, Hirsch, Krausz Adoif, Adrigán Kálmán, N. N., Koszler Ágost, Anschau Antal, Krausz Regina 30—30 kr, Kovács Antal 25 kr, Horváth, N. N., Mátyásevits Döme, Deutsch Ferenc, N. N., Ponauer Ignác, Sörös M., Bartek, Pritz Pál, Rochlitz Kamill, Lang Ferenc, Wittenbart József, Doimann Mór, Heckmann János, Krausz Rozália, Klein Miksa, Hettl Péter, Bartsch János 20—20 kr, Gonda Gyula, Szikszay Ferenc, Walcz Antal 15—15 kr, Kis Hosszu József, Stroh József, Gerner Márton, Grünhut Samu, Feil Ferenc, Woliner Mór, Hohmannó, Szilcz Dávid, Schwarcs Hermann, Fleischer Lipót, N. N., Wacker M., Kuttner Péter, Feldmann J., Faragó Ferenc. Patonainé, Brusz János, Grosz Jakab, Stark, Czvikkelödörfer, Takó János, Weigl Borbála 10—10 kr, Steiner Antal, Walter 5—5 kr, összesen 11 frt 80 kr, (levonva a posta díjat: 10 kr) marad 11 frt 70 kr. XIX. A pécsi kir. dohányrakár gyűjtő iva: Kunhegyi Ferenc, Gáll Ambrus, Prámer Elemér, Rosenberger Antal, Hentz István 50, N. N. 50 kr, összesen 3 frt. Végösszeg 105 frt 25 kr.

Művészet, irodalom.

Frou-frou. Tegnap este két francia compagnista színműiro, Meilhac és Halévy világhírű színműve, a Frou-frou gyönyörködtette a félig telt házat; Frou-frou R. Balogh Etel személyesítésében. És ez a tény, azt hiszem, elegendő argumentum arra, hogy valóban gyönyörködtött Frou-frouban a színházlátogató publikum. És eddigi sikerei után, melyek Balogh Etel minden fellépését koronázták, csak a rövid multra való elismeréséért s jövőre szóló további dicsőségekért tekintheti azt a remekszép virágkosarat, melyet tisztelői elismerésének kifejezésül kapott s azt a minden felvonás után megújuló tapsvihart, mely Frou-froujának szól. S valóban, tekintve azt a művészi tudást, a hogy az első két felvonás könnyelmű Frou-frouját megjártotta s azt a lélektanilag kisszinezett átalakulást, mely a 3-ik felvonásban felbrossat benne az asszonyt és az anyát s a 4-ik felvonás lelketmarcangoló fájdalmain keresztül az utolsó felvonás haldoklási jelenetéhez vezet: ezt a sikert, melyet aratott fenomenális játékával, a legnagyobbnak s a legjobban kiérdemeltnek kell kijelentünk. Mellette kitűnő játékot nyújtott K. Breznay Anna (Lujsa) és

Follinus A. (Brigard.) Jók voltak Kézdy Juliska (Cambri báróné.) Polgárné (Paulina.) Balla K. (Valreas) és Rónai Gyula (Cambri báró.) Somogyi ugy látszik Peterdit helyettesítette Sartorys Henrik szerepében, az első három felvonásban nem valami nagy szerencsével, s csak a 4-ik felvonásban melegegett bele szerepébe s az 5-ikben már egész jól játszott. A rendezés és díszletek megfelelőek voltak; csak a velencei színen vettünk észre egy poros piszkos felső függönyt, a melyik a szuffi tákról rontotta a szín összhangját. Balogh Etel és Kézdy Juliska és K. Breznay Anna szép és izlésszerűen változatos tolettjeiről megemlékezvén az előadástól ezzel beszámoltunk. (→)

Befejezett díszmű. Mintegy fél év óta az ország közönsége feszült figyelemmel leste egy díszmű egyes füzeteinek megjelenését, melyek ugy a kiállítás előkelősége, mint a bennök foglalt képek érdekessége, változatossága és páratlan szépsége által feltűntek mindent, a mi hazánkban ez ideig e nemben forgalomba került. A „Röptében a Nagyvilág körül” című díszmű ez, melyet az Egyetértés kiadó hivatala hozott forgalomba s melyből most kaptuk meg az utolsó, 16-ik füzetet, melynek fénypontja egy kép a budapesti temetőből a Batthyány mauzóleummal, a Deák mauzóleummal és Kossuth Lajosnak egyelőre még jeltelen sírjával. A többi kép is egytől-egyig érdekes jórészt ritkán látogatott tájakról való felvétel. Megelégszünk az egyes címek felsorolásával: Washington szilfája és emlékműve Cambridgeben. Windy Point, Pikes Peak Coloradoban. — Sziklakások Mancos Canyonban, Arizona. — Az „Alcazar”, „Cordova” és „Ponce de Leon” szállodák Szt. Ágostonban, Florida. — A De las Animas hasadék Coloradoban. — Szabadságcsernok Phila deliában. — A régi városkapu Szt. Ágostonban. — A három nővér (hegyesucok) Cammore ban, Canada. — Royal George Coloradoban. — Az óriási Geizer kráterje a Yellowstone National parkban. — A Hoodhegy, Oregon. — Shoshone vizesés Idahóban. — Grand Canyon a Jellowstone National parkban. — El Capitan a Josemita völgyben (California) — „Wawona” az óriási a Mariposa berekben, California. Ez a füzet is, mint az eddigiek, megrendelhető vidékre való kiküldéssel együtt 35 krért az Egyetértés kiadóhivatalában, Budapest, papnövelde utca 8., mely teljes díszkötésű példányokra is fogad el megrendeléseket 6 frt 50 krjával.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Napirend előtt Vajay István szólt föl személyes kérdésben. Utána Tompa Antal és Hortoványi József beszélt a költségvetési javaslat ellen.

Hock János másfél óráig tartó, óriási határu beszédben reámutatott, hogy a gazdaságilag és politikailag deprimált nemzet az új kormánytól új reményt és lelkesedést várt, de nem kapott.

A Ház az osztatlan figyelemmel hallgatott beszédet öt percnyi szünettel tiszteite meg.

Szünet után Ugron Zoltán beszélt a költségvetés ellen, a mit Vajay interpellációja követett, melyet a tanítók politikai jogainak megszorítása miatt intézett a kultuszminiszterhez.

TÁVIRATOK.

— **Szólj igazat, betörök a fejed.**

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berzevicy Albert a „Hazánk” tegnapi cikkeért provokáltatta a szerzőt, Kacziány Géza tanárt.

— **A kit holta után is üldöznök.**

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nemzeti muzeum igazgatósága elhatározta, hogy helyszűke miatt nem adhat helyet Kossuth relikviáinak. Így tehát nem lesz Kossuth-szoba a Deák-szoba mellett. Az egész ellenzéki sajtó megbotránkozik az eseten.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1895. évi november 20. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számítottak.

Buza 6.30—6.10; kétszeres 6.—5.80; rozs 6.—5.80; árpa 4.60—4.50; zab 6.—5.70; búkköny 4.10;—4.—; kukorica 3.90—3.80; azéna 2.—1.60; szalma 1.—.

Kínlat: erős, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos

SAUTTER GUSZTAV

Felelős szerkesztő

PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF

kiadó

Hirdetések.

Hűen

elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövethől készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr., egy férföltönyt 12 frt, egy felöltőt 8 frt, fru-öltönyt 7 frt, egy gyermeköltönyt 3 frt 50 kr., egy téli nadrágot 3 frtért, mind jó minőségű gyapjuszövethől készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruharaktár Pécsen, király-utca a városházával szemben

25443. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Polgár Jenő sz. lőrinci lakos végrehajtást szenvedett ellen 500 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírósg területén levő, a Bosta község határában fekvő, a bostai 43 sz. betétben felvett 1/4 teleknek Soós Jánost illető felére 247 frt becsárban ugy a bostai 47 sz. betétben felvett I. 735 és 736 hszsz. szőlőkre a végrh törv. 156. §. a) pontja értelmében egészben 92 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi december hó 16-án d. e. 9 óra-kor Bosta község bírói házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eiadatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 24 frt 70 krt., 9 frt 20 krt. középszenben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi október hó 31-én. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron vétet- nek föl kiadóhivatalunkban.

Siptár Lajos

a kölcsön segélyző-egylet pénztárnokának
amerikai szőlőtelepén Pécsen

1895. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők kerülnek eladásra.

Gyökeres vesszők:

válogatott, nagyrészt ojtásra is alkalmas kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

	ezrenkint
60.000 drb Rupestris Monticola	65.— frt
12.000 „ Rupestris Metallica	65.— frt
55.000 „ Solonis	40.— frt
25.000 „ Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	25.— frt
30.000 „ Riparia selecta (válogatott faj) 75% portalis	20.— frt

Síma vesszők 45—50 cm. hosszúak:

250.000 drb Rupestris monticola	40.— frt
25.000 „ Rupestris metallica	40.— frt

250.000 drb Solonis	25.— frt
50.000 „ Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	12.— frt
40.000 „ Riparia selecta (válogatott faj) 75% portalis	10.— frt

Ojtványok:

15.000 drb gyökeres fás ojtás kitűnően összeforva rupestris valamint solonia alanyokra nemesített asztali és legjobb borfajok	20.— frt
25.000 drb ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú 50 cm. hosszú hazai vesszők	3.— frt

A megrendelések sorban vétetnek elő s míg a készlet tart, teljes mennyiségben szolgáltatnak ki, de

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítő ki Tavaszi szállításkor ezrenkint 2 frt teletelési költség is fizetendő.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számítottatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezeséget vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő Pécsen.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és kőves hegyen fekszik, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fácskábbak, vékony beltek, sűrű izületűek s tökéletesen megérik, s így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve.

Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.

kir. szőlőszeti felügyelő. (Alajos-utca.)